

“...you can't connect the dots looking forward; you can only connect them looking backwards”

(Steve Jobs)

PASAKOJIMO SVARBA MOKANT UŽSIENIO KALBOS IR NE TIK...

Kodėl šiandien elektroninių komunikacijos technologijų amžiuje vėl jaučiamas tarsi atgyvenusio pasakojimo meno atgimimas? Žmonės juk nuo seniausių pirmykštės bendruomenės laikų vieni su kitais bendravo pasakojimų forma, sėdėdami olose aplink laužą, pasakodami pasakas...

Pasakojimai – labai svarbi mūsų gyvenimo dalis, nesvarbu kokio esame amžiaus. Juos kasdien girdime per žiniasklaidos priemones, keičiamės jais su draugais juoko ar anekdoto forma, perpasakojame išgirstas istorijas, o taip pat kolekcionuojame įdomiausius pasakojimus, nes tai vienas populiariausių būdų keisti informacija apie tai, kas įvyko ir apie tai, kas yra įsivaizduojama.

Pasakojimai, pasakos, istorijos, legendos – žmonijos istorijos patikrintas ir išbandytas lobis. Pastaruoju metu jaučiamas padidėjęs domėjimasis pasakojimais, istorijomis ir legendomis ne tik gyvenime plačiąja prasme, bet ir jų taikyme mokant užsienio kalbų. Pasakojimai padeda mums suprasti save ir rasti atsakymus į daugelį sudėtinguose kasdienio gyvenimo verpetuose glūdinčius klausimus, padeda mums „suvirškinti“ savo išgyvenimus ir pritaikyti savo patirtį gyvenime. Pasakojimai atspindi tikrovę ir pažadina kritinį mąstymą. Mokant užsienio kalbos pasakojimai skatina motyvaciją (juk visi esame neabejingi įdomioms istorijoms!) ir leidžia išplėsti užduočių įvairovę, siekiant tobulinti kalbinius įgūdžius, ypač sklandumą ir iškalbą. Be to, pasakojimai, skatindami kūrybiškumą, išlaisvina žmogaus kalbines galimybes (jis nebijo rizikuoti, bandyti).

Pasakojimai veikia ištis stebuklingai. Tik pažvelkime, kiek daug mūsų kalboje galima atrasti politikų, žiniasklaidos veidų, mėgstamų kino filmų personažų citatų ir/ar su jais susijusių istorijų.

Ir visgi kokia neįtikėtinai plati pasakojimo sąvoka! Juk pasakojimu mes vadiname ir istorijas, kuriomis draugai pasidalina tarpusavyje mobiliuoju telefonu ar elektroniniu paštu, ir pasakojimus, kuriuos perskaitome knygose autorių, kurie galbūt už savo pasakojimą yra apdovanoti literatūrine premija... Ir vieni ir kiti pasakojimai mus sudomina, nes nekantraujame sužinoti, kas seka toliau, patenkiname savo smalsumą ir išgyvename bei apmąstome netikėtas situacijas, nuostabą, susižavėjimą bei savo gyvenimo įžvalgas bei vertybes.

Pasakojimas, kaip metodas – nepakartojamas mokant kalbų ir turi daugybę privalumų, lyginant su tradiciniais mokymo metodais. Jį galime taikyti visose kalbinėse veiklose: skaityme, klausyme, rašyme ir kalbėjime.

Pirmiausia pasakojimas lavina atmintį: mes atpasakojame ką tik išgirstą istoriją, atsimeiname įvykių seką, veikėjų vardus, o svarbiausia – frazes ir ištisius sakinius. Pasakodami mes taip pat trumpiname ir apibendriname, redaguojame ir keičiame, pridėdami savo detalių, pagražindami, kad būtų juokingiau ar įdomiau. Be to, pasakojimas padeda mums suvokti pačius save. Tačiau esama ir šio metodo kritikų, ypač, jei pasakojimo metodas taikomas suaugusių mokyme. Jie teigia, kad pasakojimas yra pernelyg vaikiška priemonė suaugusiam studentui, nes suaugę linkę kalbėti apie tikrovę. Tačiau juk istorijų esama ir tikroviškų. Jos atkartoja įvykius ir sugrąžina mums prisiminimus apie mūsų draugus, gimines, vietas, kur gyvenom ar lankėmės. Tuo pačiu istorijos žaismingai nukelia suaugusįjį į vaikystės fantazijas su įsivaizduojamais personažais ar neįmanomais moksliniais išradimais. Juk neretai ir pačią tikrovę geriau įvertinti galime stebėdami ją per atstumą, leisdami sau

pasvajoti ar pafantazuoti, užuot knaisiojantis tikrovės faktuose. Pasakėčios ir mitai, nors jie ir fantazija, neretai atsako į tikrovės iškeltus klausimus dar geriau nei tikroviškos istorijos.

Valstybės institucijų kalbų centre dėstytojai ekspertai ne tik dažnai taiko pasakojimus kalbų mokyme, bet rengia ir įgyvendina tarptautinius kalbinius projektus, įprasminančius pasakojimo, kaip mokymo metodo svarbą kalbų mokyme. 2010m. Grundtvig2 partnerystės projektui „Praeities

legendos – žvilgsniai į ateitį“ buvo suteiktas metų projekto apdovanojimas. Pasakojimų metodą ir šiandien sėkmingai taikome užsienio kalbų mokyme.

Ir nors tinkama ir gerai papasakota istorija yra daugybę kartų vertingesnė už puikiausią skaidrių pristatymą ar pranešimą, nes ji padeda mums geriau suvokti savo įžvalgas ir išgyvenimus, tapti geru pasakotoju nėra lengva. Tam būtina turėti ne vien lakios vaizduotės, bet ir supratimo kada ir kokią istoriją papasakoti...

Dalinamės su jumis pasakojimų pavyzdžiais su užduotimis – jei jos jums patiks ir jei tiks, tikimės, kad galėsite pritaikysite jas ir savo pamokose.

A PARABLE RETOLD

Once upon a time an old man sat by the side of the road, smoking his pipe, and gazing off into the distance contemplating... who-knows-what? Along came a stranger who stopped to pass the time of day, putting down his bundle and taking out a ham sandwich and a bottle of wine, which he forgot to share with the old man. In the course of the conversation, the stranger pointed to the village nestled in the valley below, and asked, "What are the people like in the town down there? I'm just moving to that village, you know."

The old man puffed a puff on his pipe, and threw the question back: "What were they like in the town where you used to live, my friend?"

A thundercloud seemed to pass over the stranger's face: "Oh, they were rogues and rascals of the worst sort. Liars, cheats, a pack of knaves they were. Never could get a kind word out of any of them."

Smoke billowed from the old man's pipe, as he shook his head and spoke: "Well then, That's what the people are like in that village down there, my son."

The stranger heaved himself to his feet and walked sadly down the hill. The old man leaned back against the tree for his afternoon siesta.

Later, when he woke, he saw another stranger approaching. The newcomer smiled, and asked if he could share the shade of the old stately tree. The old man shifted over to make room for him, and gratefully accepted the stranger's offer of an apple and some cheese.

As they chatted, the stranger pointed to the hamlet in the valley: "What are the people like in that village?" he asked, "I'm thinking of moving there soon."

A twinkle, unobserved, appeared in the old man's eye, as once again he parried the question. "What were they like where you have just come from, my son?"

The stranger's face lit up. "Oh, they're wonderful people, the salt of the earth, not a harsh word nor a dishonest act have I heard of these many years. I only wish I could say, but it is time for me to move on."

The old man hid his pleasure by lighting his pipe, as he responded, "Well, I'm glad to say that that is exactly how you'll find those people in the village below,"

Brandes and Ginnis 1990 pp 214-215

A PARABLE RETOLD

Užsiėmimo trukmė: 30 minučių.

Užsiėmimo tikslai:

1. Ugdyti klausymo, kalbos supratimo įgūdžius.
2. Ugdyti diskusijos grupėje įgūdžius.
3. Ugdyti žmogiškąsias savybes: toleranciją, pozityvų mąstymą ir kt.

Priemonės:

1. Alegorinis pasakojimas „A PARABLE RETOLD“.

Metodika:

1. Perskaitykite garsiai alegorinį pasakojimą. Aptarkite su grupe jo prasmę ir ko jis pamoko.
2. Paprašykite, kad mokiniai parašytų šiam pasakojimui moralą.
3. Paprašykite, kad mokiniai susietų šį moralą su mokyklos aplinka.
4. Paprašykite kiekvieno mokinio užrašyti arba pasakyti kokį nors smerktiną poelgį. Po to parašykite sugalvoti situaciją, kurioje šis poelgis galėtų būti pateisintas, arba vertinamas teigiamai.
5. Paklauskite mokinių: „Ar jūs esate labiau panašus į pirmąjį pakeleivį ar į antrąjį? O gal jūs turite jų abiejų bruožų skirtingose aplinkybėse ir situacijose? Kokias išvadas galite padaryti apie šių pakeleivių požiūrį ir nuostatas?

Diskusijos gali vykti tiek mažose grupėse, tiek ir bendroje didelėje grupėje.

Išvada:

Šis alegorinis pasakojimas pamoko, kad nuo mūsų pačių požiūrio ir elgesio su kitais žmonėmis priklauso kaip su mumis bus elgiamasi. „kaip šauksi, taip ir atsišauks“ – sako lietuvių liaudies patarlė. Turime mokytis teigiamai žiūrėti į žmones, toleruoti ir būti pakantūs. Tuomet ir mums bendravimas su jais bus lengvesnis ir malonesnis.

FISH IS FISH

Once upon a time there lived a little fish and a little tadpole in a beautiful fresh pond on the edge of the wood. The tadpole and the fish had been born on the same day and had grown up together as best friends. They spent many happy days swimming and playing together, exploring the pond, playing hide and seek amongst the bull rushes... Everyday they grew a little bigger and gradually the tadpole developed four little legs and at the same time her tail grew smaller. How strange! The little fish also grew bigger, stronger and fatter.

One day the tadpole woke up and realized she was no longer a tadpole but a real young frog, green with brown spots on her back. So. She had to leave the pond and say farewell to her friend the fish (because frogs can't stay in ponds) but she promised that she would come and visit him again one day soon. For the first time the fish was alone. He swam round and round the pond wondering what to do. His friend was not there to play with him. But the pond was full of other exciting things, dark holes, stones shimmering on the bottom and other fish he had never really noticed before. Although he enjoyed his life in the pond he often thought of his friend tadpole who had turned into a frog. What was she up to?

Splash! One day there was a big splash. The fish looked up and to his great surprise saw his froggy friend swimming towards him. 'Where have you been' said the fish. 'I've missed you so much'.

'Oh' said the frog 'I've been exploring dry land and I've seen very strange things'.

'What – tell me!' said the fish quivering with excitement.

'Birds' said the frog.

‘What do they look like?’ asked his friend.

‘Oh, they are very different from you and me. They have wings and feathers and two little legs and they are many different bright colours...’

While the frog was describing the birds the fish imagined these creatures and with his fishy imagination – birds which looked like winged fish with legs and feathers.

‘What else did you see?’ said the fish.

‘Cows’ said the frog mysteriously.

‘What do they look like?’ asked his friend.

‘Completely different’ replied his friend. Nothing like birds. They are big with horns and a tail. They munch grass and they are black and white and they carry around with them a little pink bag full of milk.’

‘Goodness’ said the fish and in his fishy imagination he saw huge black and white fish with horns, carrying a pink bag full of milk and munching grass contentedly.

‘Was that all?’ said the fish.

‘Oh, no! Not at all!’ replied his friend.

‘Tell me what you saw, tell me, tell me!’ The fish was getting quite excited.

‘Men. Women. Children. They are not at all like the birds and not at all like the cows and they are certainly not at all like you and me! They walk on two legs, upright and they have two arms. They don’t have feathers but wear clothes, hats and carry bags.

And again the fish in his fishy imagination saw human beings in fish form walking on two legs, swinging their arms as they go and wearing hats and coats and dresses.

The frog couldn’t stay long in the water and all too soon he had to bid his good friend farewell. His mind was full of coloured pictures of strange fishy creatures, different shapes and sizes. He longed to leave the confines of the pond and explore this dry land.

One day, he couldn’t stand it any longer. He made up his mind and.....

From: Leo Leonori (1970), Munich: Middelhauer

FISH IS FISH

Užsiėmimo trukmė: 50-60 minučių

Užsiėmimo tikslai:

1. Ugdyti klausymo, kalbos supratimo įgūdžius;
2. Ugdyti klausytojų vaizduotę;
3. Ugdyti kūrybiškumą bei pasakojimo įgūdžius;
4. Ugdyti toleranciją bei pakantumą kito nuomonei.

Priemonės:

1. Istorija apie žuvį „FISH IS FISH“;
2. Popieriaus lapai;

3. Flomasteriai, pieštukai arba kreidelės.

Metodika:

Prieš skaitant istoriją, reikėtų užduoti keletą klausimų diskusijai mažose grupėse (4-5 žm). Pavyzdžiui:

1. Do all people imagine things in the same way? (Ar visi žmonės įsivaizduoja viską vienodai?)
2. How do you imagine happiness? (Kaip įsivaizduojate laimę?)
3. How would you imagine happiness if you were a cat/a dog? (Kaip įsivaizduotumėte laimę, jei būtumėte katinas/šuo?)

Klausimus galima užrašyti ant lapelių iš išdalinti grupelėms po (4-5 žm) aptarti. Aptarimui skirti maždaug 10 min. Po to paprašyti vieną arba kelis atstovus iš grupės pakomentuoti grupės diskusijos eigą ir rezultatus.

Po diskusijų pristatymų, pasiūlykite visiems susėsti ir pasiklausyti istorijos apie žuvį „FISH IS FISH“. Pasakykite jiems, kad pasakojimo metu jūs padarysite keletą pertraukėlių, kurių metu paprašysite kai ką nupiešti.

Skaitykite pamažu, vaizdingai. Galima būtų ir sekti, tarsi pasaką. Po sakinio „**While the frog was describing the birds the fish imagined these creatures and with his fishy imagination – birds which looked like winged fish with legs and feathers.**“ sustokite ir paprašykite klausytojus ant lapų popieriaus nupiešti žuvies kaip žuvis įsivaizduoja paukščius. Skirkite tam 2 min. Tęskite skaityti arba pasakoti pasakojimą. Po sakinio „**‘Goodness’ said the fish and in his fishy imagination he saw huge black and white fish with horns, carrying a pink bag full of milk and munching grass contentedly**“ sustokite ir paprašykite klausytojus ant lapų popieriaus nupiešti žuvies kaip žuvis įsivaizduoja paukščius. Skirkite tam vėl 2 min. Tęskite skaityti arba pasakoti pasakojimą. Po sakinio „**And again the fish in his fishy imagination saw human beings in fish form walking on two legs, swinging their arms as they go and wearing hats and coats and dresses**“ sustokite ir paprašykite klausytojus ant lapų popieriaus nupiešti žuvies kaip žuvis įsivaizduoja paukščius. Skirkite tam vėl 2 min. Tęskite skaityti arba pasakoti pasakojimą iki pabaigos, t.y iki sakinio „**He made up his mind and...**“

Ši istorija neturi pabaigos. Ją turės sukurti moksleiviai dirbdami mažoje grupėje (po 4-5 žm). Šiai užduočiai skirkite apie 10-15 minučių. Po to, paprašykite grupių atstovus pristatyti istorijos pabaigas.

Išvada:

Šios istorijos tikslas – supažindinti moksleivius su stereotipiniu mąstymu ir ugdyti pakantumą bei toleranciją kitaip mąstančiam ar kitokios pasaulėžiūros individui. Labai daug nesusipratimų ir netgi konfliktų kyla būtent dėl to, kad nemokame, o neretai ir nenorime, suprasti kito žmogaus požiūrio, pažinti jo kultūros bei psichologijos ypatumų.

LIFE WITH THE WRIGHT FAMILY

One day the Wright family decided to take a vacation. The first thing they had to decide was who would be left at home since there was not enough room in the Wright family car for all of them. Mr. Wright decided that Aunt Linda Wright would be the one left at home. Of course, this made Aunt Linda Wright so mad that she left house immediately yelling “It will be a right cold day before I return.”

The Wright family now bundled up the children, Tommy Wright, Susan Wright, Timmy Wright and Shelly Wright and got in the car and left. Unfortunately, as they turned out of the driveway someone had left a trash can in the street so they had to get out of the car and move the trash can so they could get going. Tommy took so long that they almost left him in the street. Once the Wright family got on the road, Mother Wright wondered if she had left she stove on. Father Wright told her not to worry, he had checked the stove and she had not left it on. As they turned right at the corner, everyone started to think about other things that they might have left undone.

No need to worry now, they were off on a right fine vacation. When they arrived at the gas station, Father Wright put gas in the car and then discovered that he had left his wallet at home. So Timmy Wright ran home to get the money that was left behind. After Timmy had left, Susan Wright started to feel sick. She left the car saying that she had to throw up. This, of course, got Mother Wright’s attention and she left the car in a hurry. Shelly Wright wanted to watch Susan get sick, so she left the car, too. Father Wright was left with Tommy Wright who was playing a game in the backseat.

With all of this going on Father Wright decided that this was not the right time to take a vacation so he gathered up all the family and left the gas station as quickly as he could. When he arrived home, he turned left into the driveway and said “I wish the Wright family had never left house today!”

By Tom Jackson

PASS RIGHT – PASS LEFT

Užsiėmimo trukmė: 20 minučių

Užsiėmimo tikslai:

1. Ugdyti klausymo, kalbos supratimo įgūdžius;
2. Ugdyti bendravimo ir darbo grupėje įgūdžius;
3. Lavinti moksleivių koncentraciją.

Priemonės:

1. Istorija apie Raitų šeimą „LIFE WITH THE WRIGHT FAMILY“;
2. Moneta arba saga kiekvienam dalyviui.

Metodika:

Šį užsiėmimą galima praveisti neribotai moksleivių grupei, t.y. nuo keleto iki kelių dešimčių moksleivių. Geriausia būtų susodinti visus užsiėmimo dalyvius ant grindų ratu „indėniškai“. Norint, galima sėdėti ant kėdžių (taip pat ratu) arba sustojus ratu stovėti.

Kiekvienas rato dalyvis rankoje turi po sagą, monetą ar kitą mažą daiktėlį, kurį galima būtų lengvai perduoti.

Pasakykite grupei, kad skaitysite istoriją apie Raitų šeimą („*Wright*“ – šeimos pavardė ir „*right*“ – iš anglų. k. išvertus *dešinė* arba *teisingas* (abu tariame /rait/), „*left*“ - *kairė* arba *būtas* *laikas nuo palikti* (tariame_/left/).

Paaiškinkite, kad išgirdę /rait/, visi perduoda monetą kaimynui iš dešinės, o išgirdę /left/, perduoda ją kairėn.

Skaitykite istoriją lėtai, kad klausytojai suspėtų susigaudyti, ką jie turi daryti. Po keleto „perdavimų“ sustokite ir patikrinkite, ar visi turi po vieną monetą. Jei tai tipiška grupė, kai kurie dalyviai gali turėti ir po dvi ar tris monetas, tuo tarpu kai kurie neturės nė vienos. Paprašykite, kad jie visi vėl pasidalintų po vieną monetą, ir tęskite skaityti istoriją toliau, dabar jau truputį greičiau. Po kelių „perdavimų“ vėl patikrinkite, kiek monetų turi kiekvienas, paprašykite persidalinti ir tęskite skaityti istoriją dar greitesniu tempu.

Tai labai nuotaikingas užsiėmimas, ne tik lavinantis koncentraciją, ugdantis komandinio darbo įgūdžius, bet pakeliantis nuotaiką ir skatinantis norą mokytis anglų kalbos.

Išvada:

Bendravimo įgūdžių ugdymas yra vienas svarbiausių jauno žmogaus vystymesi. Vienas svarbiausių iš jų yra gebėjimas klausyti. Šio užsiėmimo metu dalyviai supras, kaip sunku yra klausyti ir kaip svarbu yra nesiblaškyti mintimis kitur, o klausant susikoncentruoti į tai, kas yra sakoma.

FORTUNATELY OR UNFORTUNATELY?

1. Complete the following story:

One day I went for a walk.

Unfortunately, it started to rain.

Fortunately, I had an umbrella.

Unfortunately, it was broken.

Fortunately, I met a friend.

Unfortunately, ...

2. Make up your own story, using the words *Fortunately* and *Unfortunately* at the beginning of each sentence.

1. Yesterday it was my birthday.
2. I went on holiday last summer.

3. I went shopping last week.
4. My friend visited me on Friday.
5. I lost my wallet yesterday.
6. I went to the disco last weekend.
7. I went to the theatre yesterday.

Pagal **HEADWAY Pre-intermediate** vadovėlį parengė Audronė Auškelienė

FORTUNATELY OR UNFORTUNATELY?

Užsiėmimo trukmė: 20-30 minučių.

Užsiėmimo tikslai:

1. Ugdyti kalbėjimo ir pasakojimo įgūdžius;
2. Lavinti vaizduotę ir kūrybiškumą.

Priemonės:

1. Padaloma medžiaga su pavyzdžiais;
2. Pasakojimo temos pavadinimai;
3. Rašymo priemonės (tušinukai arba pieštukai).

Metodika:

Dalyviai suskirstomi mažomis grupėmis – po 4-5 žm. Jiems išdalinama medžiaga su pavyzdžiais, kur užrašyta pasakojimo pradžia:

One day I went for a walk.

Unfortunately, it started to rain.

Fortunately, I had an umbrella.

Unfortunately, it was broken.

Fortunately, I met a friend.

Unfortunately, ...

Jie grupėje turi tęsti šią istoriją kuo ilgiau. Skirkite tam 3-5 minutes. Po pasiūlykite kiekvienai grupei po skirtingą temą ir paprašykite patiems sukurti istorija, kurios sakiniai prasidėtų kaip pavyzdyje: „Fortunately“ arba „Unfortunately“. Skirkite tam 5 minutes.

Siūlomų temų pavadinimai:

8. Yesterday it was my birthday.
9. I went on holiday last summer.
10. I went shopping last week.
11. My friend visited me on Friday.
12. I lost my wallet yesterday.
13. I went to the disco last weekend.

Pasibaigus pasiruošimui, paprašykite pristatyti savo sukurtas istorijas.

Išvada:

Šios užduoties tikslas – ugdyti kalbinius įgūdžius, lavinti vaizduotę bei kūrybiškumą. Taip pat labai svarbus yra komandinio darbo aspektas – būtina įsiklausyti ir į kito dalyvio siūlomą variantą, kartu ieškoti bendro sprendimo, kuris yra tinkamiausias bendrai kuriamai istorijai.

A WOODEN HORSE

Once upon a time, a long time ago, in the middle of the forest there was a poor old hut, a very very tiny hut. In this hut there lived an old man and an old woman. They were very poor and they did not have children or grandchildren. The old man and the old woman were very lonely and wanted to have someone to amuse them and to rejoice with them. One day the old man and the old woman went to the forest for wood. They saw a very big log. The log was very heavy, but the old man and the old woman slowly carried the log to the hut. The old man wanted to cut the log into smaller pieces for the fire; but as soon as he cut into the log with an axe, the log neighed like a horse. He cut again and the log neighed like a horse again... Then the old man and the old woman decided to make a horse out of this neighing log. The old woman sharpened the knife for the old man and the old man started carving a horse. All the time the old man was carving, the log more and more looked like a horse which was neighing. Here we are – in front of the old man and the old woman there stood a beautiful wooden horse which neighed. The old man and the old woman were so happy. The old woman decided to give a name to the horse. She called the horse Green because he had big green eyes.

The **old man** and the **old woman** loved the **horse** as their **child** or **grandchild** and did not let him go alone anywhere. One day when the **old man** and the **old woman** were having a nap the **horse** left the **hut** and went for a walk in the forest. The **wind** was whispering, the **snakes** were hissing under the leaves, the **birds** were twittering, the **dogs** were barking in the distance. And suddenly, there came a big **storm**, like a **tornado**. It seemed that the earth was mixing with the sky – so big the **storm** was, like a **tornado**... and the **horse** fell on the ground. When the **horse** woke up, there were seven **dwarfs** standing around him. The **dwarfs** were about to celebrate Christmas... The **horse** could not remember where he was, and he asked: Who am I? The **dwarfs** then told him a story:

Once upon a time, a long time ago, in the middle of the forest there was a poor old **hut**, a very very tiny **hut**. In this hut.....

Pasakos autorė Audronė Auškeliienė, 2013m.

A hut: squeek-a-squeek, squeek-a-squeek

An old man:tut-tut-tut-tut

An old woman: Oh-my-oh-my-oh-my!

Children: mummy-daddy

Grandchildren: uti-tutti-aaa-uti-tutti-aaa

A horse: neigh-neigh-neigh

Wind shshshoooshshshoooshshshshoo

Snakes: hissssss-hissssss-hissssss

Dogs:arf-arf-arf-woof-woof-woof

Birds: Tweet-tweet-chirp-chirp-coocoo-coocoo

Dwarfs: (*singing*) Silent night, holy night

A WOODEN HORSE

Užsiėmimo trukmė: maždaug 20 minučių

Užsiėmimo tikslai:

4. ugdyti klausymo, kalbos supratimo įgūdžius;
5. ugdyti klausytojų vaizduotę;
6. ugdyti kūrybiškumą;
7. skatinti teigiamą savęs vertinimą bei išsivaduoti iš baimių;
8. sukurti jaukią Kalėdų šventės laukimo nuotaiką

Priemonės:

4. Istorija *A Wooden Horse*
5. Popieriaus juostelės, kuriose užrašyta rolė ir žodžiai/garsai. Juostelių skaičius – lygus besimokančiųjų/dalyvių skaičiui. Šią istoriją galima skaityti auditorijai/klasei, kurioje yra 12 ir daugiau dalyvių.

Metodika:

Šią istoriją 2013 metais sukūrė Audronė Auškelienė Valstybės institucijų kalbų centro darbuotojų Kalėdiniam vakarėliui. Vėliau ši istorija (pasaka be galo) buvo išbandyta kitų suaugusiųjų, vaikų ir netgi mišrioje (vaikų ir suaugusiųjų) auditorijose ir sulaukė sėkmės.

Mokytojas išdalina (arba leidžia ištraukti visiems po vieną popieriaus juostelę, ant kurios užrašyta rolė ir žodžiai/ garsai, kuriuos jis/ji turės sakyti. Jei auditorija didesnė kaip 11 žmonių, roles

reikia sudubliuoti, pvz. vaikų, anūkų, nykštukų, šunų, paukščių ir gyvačių roles gali turėti keletas dalyvių. Mokytojas paaiškina, kad jis/ji bus pasakotojas, kuris skaitys istoriją, o mokiniai bus aktyvūs tos istorijos (pasakos be galo) veikėjai, kurie turės „įstoti į pasakojimą“ su savo rolės žodžiais/ garsais tam tikroje pasakos vietoje. Yra du žodžiai (arba rolės), į kuriuos reaguos visi, t.y. išgirdę žodį „STORM“ , visi dalyviai garsais (švilpimu, šniokštimu, užimu, kt.) imituos audrą, o išgirdę žodį „TORNADO“, visi dalyviai tryps kojomis į grindis.

Ši pasaka be galo yra labai nuotaikinga, įtraukia ir pralinksmina visus ir yra ypač tinkama prieškalėdiniam laikotarpiui.

Išvada:

Šios pasakos tikslas – išlaisvinti besimokančius iš baimių, ugdyti jų kūrybiškumą, teigiamą savęs vertinimą bei sukurti Kalėdų šventės laukimo nuotaiką.